

ת"פ 15450/01/21 - מדינת ישראל נגד פנינה אלון

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 15450-01-21 מדינת ישראל נ' אלון

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אשרת קראוזר- לשכת תביעות פתח תקווה
נגד הנאשמת		פנינה אלון ע"י ב"כ עוה"ד שלומי שרון

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בביצוע עבירה של פגיעה בפרטיות באמצעות בילוש בהתאם לסעיף 1(2) לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981.
2. בהתאם להסדר הטיעון הוסכם כי הנאשמת תישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן לבקשת ההגנה את אפשרות ביטול הרשעתה של הנאשמת. עמדת המאשימה להרשעה ולעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשמת והמתלונן בני זוג נשואים ולהם בת קטינה ילידת 2017. עובר לתאריך 23.1.20, התקינה הנאשמת תכנת ריגול במכשירו הסלולארי של המתלונן. בנסיבות אלה, בשעה 09:16 או בסמוך לכך, התכתבה הנאשמת, עם אחותו של המתלונן באמצעות יישומון WhatsApp ובין היתר כתבה לה הנאשמת: "מה שכן התקנתי תכנת ריגול אצלו ואני רואה מרחוק הכל", "שיחות, מיקום gps ועוד המון דברים שצריך לחקור", "יש לי אפשרות להקשיב דרך המיקרופון שלו מה קורה בבית", "זה עולה 30 דולר חודש".

תסקיר שירות המבחן

4. בעניינה של הנאשמת התקבלו שני תסקירים.

5. בתסקיר הראשון שהתקבל מיום 29.8.22, עולה כי הנאשמת ילידת אוקראינה, בת 38 ואם לילדה, עובדת כמתכנתת מחשבים במשרד הבריאות. מעיון בגיליון רישומה הפלילי המעודכן עולה כי זוהי מעורבות ראשונה ויחידה של הנאשמת עם החוק, ומלבד התיק הנוכחי לא פתוחים נגדה תיקים נוספים. בהתייחסותה לביצוע העבירה, לקחה אחריות מלאה על מעשיה וביטאה הסכמה להשתלב בטיפול. כמו כן, במכלול השיקולים שירות המבחן העריך כי בעת הזו הסיכון לביצוע עבירות בעתיד נמוך ועשוי לפחות יותר אם תשתלב בטיפול. המלצת שירות המבחן היא להימנע מענישה בדרך של עבודות שירות וצו של"צ שכן אלו עלולים לחבל במאמציה לתפקוד תקין ולכן יש להסתפק בצו מבחן ללא הרשעה בדין.

6. בתסקיר השני שהוגש מיום 20.4.23, מתואר כי הנאשמת מסרה כי המתלונן נהרג בנסיבות טרגיות, והיא מגדלת את בתה בגפה. בשיחה עם הגורמים המקצועיים עולה כי היא משתפת פעולה והיא עתידה להשתלב בטיפול פרטני. שירות המבחן מעריך כי קיים סיכון נמוך במצבה להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד והיא מצליחה להיתרם ומביעה מוטיבציה להמשיך בהליך טפולי. לבסוף, הם חזרו על המלצתם כפי שהובאה בתסקיר הקודם.

חוות דעת ממונה על עבודות השירות

7. בחוות דעת שהוגשה בעניינה של הנאשמת מיום 21.4.23 עולה כי היא נמצאה מתאימה לבצע את עונשה בדרך של עבודות שירות במגבלות.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה, עו"ד אשרת קראוזר, הצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת והיא סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר. הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינה וטענה כי נסיבותיה של הנאשמת לא עומדות בתנאים שהתווה בית המשפט ב"הלכת כתב". בשים לב להודאת הנאשמת, להשתלבותה בטיפול פסיכולוגי בהעדר עבר פלילי, הסכימה לסטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, וביקשה לגזור על הנאשמת 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד.

9. ב"כ הנאשמת, עו"ד שלומי שרון, הדגיש את הכלל הבסיסי בענישה שהיא לעולם אינדיבידואלית ויש לראות את נסיבות העושה ולא רק את נסיבות המעשה. הגיש לבית המשפט אסופת מסמכים וטען כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה. ביחס לאי הרשעה הוא סבור כי הרשעה בדין לא תאפשר המשך העסקתה

במשרד ממשלתי. וגם בהעדר הצגת נזק קונקרטי הנאשמת עומדת בתנאי הפסיקה. הפנה לפסיקה וטען כי הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה לא רלוונטית בנסיבותיה לענייננו. ביקש לקבל את המלצות שירות המבחן במלואן.

10. הנאשמת ניצלה את זכותה לומר את המילה האחרונה טרם נגזר הדין ומסרה באמצעות בא כוחה לבית המשפט כי היא "מאוד מתנצלת".

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

11. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירות אותן ביצעה הנאשמת, הוא שמירה על פרטיותו וצנעת חייו של הנאשם. מכשיר טלפון סלולארי משמש כיום ככלי משמעותי ביותר בניהול חייו של אדם והתקנת תכנת ריגול במכשיר שכזה מהווה פגיעה ממשית ביותר בפרטיותו של אדם ויש בה על מנת לחשוף את מכלול התנהלותו בפני אחרים, גם במישורים שאינו מעוניין שיהיו גלויים.

12. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, שקלתי את העובדה כי על מנת לבצע את העבירה היה על הנאשמת להצטייד בתוכנה באמצעות רכישתה ולתכנן את הדרך בה תותקן במכשירו של המתלונן. בביצוע העבירה היה טמון פוטנציאל נזק ממשי, בכך שכאמור לעיל, כלל חייו של המתלונן היו נחשפים בפניה של הנאשמת, גם כאלו שלא היה מעוניין בחשיפתם. אולם, בעניין זה לא ניתן להתעלם מהודעתו של המתלונן כפי שנמסרה במסמך ולפיה הוא עצמו נתן לנאשמת גישה מלאה למכשיר הטלפון הסלולארי שלו, בכך שצירף את טביעת האצבע שלה כאמצעי "פתיחת" המכשיר. כתב האישום אינו מצוין כי אכן נעשה שימוש בתוכנת הריגול וכי נחשף בפני הנאשמת מידע כלשהוא.

13. הצדדים לא הציגו בפני בית משפט פסיקה הנוגעת למדיניות הענישה הנוהגת. ואכן בחיפוש במאגרי המידע עולה כי כדרך כלל מוגשים כתבי אישום בהם עבירה זו נלווית לעבירות נוספות ועל כן קשה להצביע על מדיניות ענישה בעבירה זו בלבד.

14. בקביעת מתחם ענישה יש לבחון כל מקרה לגופו ולא להתחשב אך בסעיף העבירה המיוחסת. הנסיבות המתוארות לעיל, בדבר הרשות אותה נתן המתלונן לנאשמת להיחשף למכשיר, מצביעות על כך שביצוע העבירה אינו ברף גבוה.

15. לנוכח האמור לעיל, אני קובע כי בנסיבותיו של כתב האישום זה, מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש

16. בכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי את הודאתה של הנאשמת ונטילת אחריות, חיסכון בזמן שיפוטי ובהיותה נעדרת כל עבר פלילי.

17. בעניינה של הנאשמת התקבלו בבית המשפט שני תסקירים מטעם שירות המבחן. מתסקירים אלו ניתן היה ללמוד כי מדובר בנאשמת המוכרת למערכת בריאות הנפש משנת 2003 ובעברה שני אשפוזים פסיכיאטריים וגם עתה מצויה במעקב פסיכיאטרי. שירות המבחן מתאר כי הנאשמת גדלה בדינמיקה משפחתית מורכבת ובעת האחרונה אף שכלה את אביה ואחיה. לנאשמת הייתה מערכת יחסים זוגית מורכבת עם המתלונן והם אף חוו משברים לאורך שנות נישואיהם. לבני הזוג נולדה ילדה המאובחנת באוטיזם וזאת לאחר שהיו לנאשמת 3 הפלות. הנאשמת, כאמור, אף חוותה משבר נפשי קשה בעקבותיו החלה להיות מטופלת במערכת בריאות הנפש. במהלך ניהול הליך זה נהרג המתלונן בתאונת דרכים.

18. זוהי מעורבותה היחידה של הנאשמת עם החוק והיא לקחה אחריות מלאה על מעשיה והסבירה את התנהגותה על רקע היותה שרויה בחוויה של חוסר אונים מתמשך. היא הביעה חרטה על מעשיה ואמפתיה למתלונן עוד בחייו. שירות המבחן אף הספיק לשוחח עם המתלונן טרם מותו, ובשיחה מסר המתלונן כי הנאשמת פעלה מתוך מצוקה רגשית משמעותית אותה חוותה באותה תקופה וכי היא לא נקטה כלפיו בכל עבירה אחרת והוא אינו חושש מפניה. התרשמות שירות המבחן הייתה כי המתלונן רוצה בטובתה של הנאשמת ולא קיימים מתחים משמעותיים ביניהם. התרשמות שירות המבחן היא כי מדובר באישה בעלת מערכת ערכים תקינה והסיכון לביצוע עבירות על ידה נמוך והיא זקוקה להדרכה והכוונה.

19. בתסקירו הנוסף תיאר שירות המבחן כי הנאשמת השתלבה בהליך טיפולי ומתמידה בו ומחויבת אליו מזה תשעה חודשים. מצויה אף במעקב פסיכיאטרי מתמיד. פסיכולוג המטפל בה לא התרשם ממאפיינים עברייניים באישיותה ולהערכתו היא ביצעה את העבירה מתוך קושי בהפעלת שיקול דעת ובהבנה של משמעות מעשיה לנוכח המצב הרגשי בו הייתה מצויה.

20. שירות המבחן מציין כי לנוכח הצורך במיקוד כוחותיה של הנאשמת בהליך שיקומי ובטיפול בבתה, ענישה קונקרטיית עלולה להוות מעמסה נוספת בחייה וגורם רגרסיבי למצבה הרגשי והנפשי, ובכך ייפגעו מאמציה לתפקוד תקין ולקידום הליכי השיקום.

21. לנוכח האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי מיקום עונשה של הנאשמת מצוי בתחתית מתחם הענישה ולא יהיה נכון לכלול בו רכיב של ענישה קונקרטיית על מנת שלא לפגוע בהליך שיקומה.

אי הרשעה

22. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) (1997), נקבע כי אי הרשעתו של נאשם תתאפשר כאשר אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. באותו פסק דין נקבעו התנאים להימנעות מהרשעה, על הנאשם להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו וכי סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

23. לאחר שבחנתי את כלל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי הנאשמת עומדת בתנאים שנקבעו ב"הלכת כתב".

24. כאמור, אין להקל ראש בחומרת העבירה בה הורשעה הנאשמת, אולם נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל, הינן נסיבות בהן לא ניתן לקבוע כי הימנעות מהרשעה, תפגע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

25. באשר לפגיעה חמורה בשיקום הנאשמת, הרי שכפי שניתן ללמוד מתסקירי שירות המבחן, תפקודה התעסוקתי של הנאשמת מהווה נדבך חשוב בהליך שיקומה. על פי מסמכים שהוצגו בפניי, הנאשמת היא עובדת מוערכת ונותנת שירותים למשרד הבריאות. נמסר על ידי מנהל פיתוח במשרד הבריאות כי הרשעתה של הנאשמת, עלולה לפגוע בהמשך העסקתה.

26. מכלול הנסיבות מצביע על אישה בעלת ערכים תקינים אשר שגתה בבצעה את העבירה בה הורשעה, אך מצויה בהליך טיפולי משמעותי שיש בו על מנת לענות לאינטרס הפרטי שלה ואף לאינטרס הציבורי בדבר היותה אזרחית עובדת ותורמת ולא כזו שתפול כנטל על הציבור.

27. **לנוכח האמור לעיל, אני מורה על ביטול הרשעתה של הנאשמת.**

28. **אני מטיל על הנאשמת צו מבחן למשך שנה.**

29. **מובהר לנאשמת כי באם לא תעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה לשוב ולדון בעונשה מחדש.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים

ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ג, 08 מאי 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד קרין שטרית, הנאשמת וב"כ עו"ד מעיין דבוש ממשרד עו"ד שלומי שרון.

